

צוין, כי הסחורה נתקבלה בשישה משלוחים בתקופה 21.4.1973—18.5.1973. במקרים רבים לא נמצאו בתיקי המחסן תעודות המשלוח המשמשים אסמכתא לקבלת הסחורה.

רישום הרכישות בהנהלת החשבונות

יחידה תקציבית צריכה לנהל בספריה רישום התחייבויות בעקבות הזמנות לספקים, בחש-בון חו"ז שמטרתו גם מעקב תקציבי. כן עליה לנהל חשבון חו"ז לכל ספק בנפרד.

— הנהלת החשבונות לא ניהלה רישומים כנדרש לא בחשבונות התקציב ולא בחשבונות אחרים, וחשבונות הספקים שאושרו נרשמו במישרין לחובת התקציב ולזכות חשבון בנק או סילוקין. בהעדר רישום פעולות חו"ז ספקים לא ניתן לוודא את מצב החובות לגבי כל אחד מהם. מידע זה חשוב במיוחד לחשב הועדה, כדי שיוכל לתכנן את ההוצאה במסגרת פרטי התקציב, כפי שנקבעו, ולשריין את הכספים הדרושים בהתאם להתחייבויות שנחתמו.

חתימה על שיקים

בהחלטה של ועדת הבחירות המרכזית, שאושרה על ידי יו"ר הועדה באוגוסט 1973, נקבע, כי תינתן זכות חתימה על שיקים של הועדה לארבעה בעלי תפקידים: יו"ר הועדה, המזכיר הכללי, חשב הועדה וסגן חשב הועדה, וכי כל שיק יחתם על ידי שניים מהם, ובלבד שבין החותמים על שיק בסכום עד 5,000 ל"י יהיה חשב הועדה או סגן החשב; על שיק שמעל ל-5,000 ל"י עד 100,000 ל"י יחתום יו"ר הועדה או המזכיר הכללי שלה; על שיק שמעל ל-100,000 ל"י תהיה חתימתו של יו"ר הועדה המרכזית נוסף על חתימתו של בעל תפקיד אחר.

— ב-11 שיקים מבין 30 שנבדקו, כולם מעל ל-5,000 ל"י, לא הוקפד על קיום ההוראות האמורות. לדוגמה: על שני שיקים, האחד מיום 17.12.1973 בסך 38,850 ל"י והשני מיום 20.2.1974 בסך 35,529 ל"י חתמו חשב הועדה וסגן חשב הועדה. על שיק בסך 109,140 ל"י מיום 16.1.1974, ששולם לספק עבור קלפיות, חתמו המזכיר הכללי, חשב הועדה וסגן החשב.

ממצאי מעקב

איגודי ערים והפיקוח עליהם

דו"ח שנתי 22, עמ' 560

בשנת 1959 נוסד איגוד ערים, שמטרתו הייתה הקמה והחזקה של בית חולים וניהולו. איגוד ערים זה לא פעל במשך כ-7 שנים, בלא שניתן צו פירוק. המשד הסביר, כי הייתה לו כוונה להשיג פירוק מרצון של איגוד זה. לדעת הביקורת לא היה מקום להשאיר את הפירוק לשיקול דעתו של האיגוד במשך תקופה כה ארוכה.

בישיבת מועצת איגוד הערים שזומנה ביוזמת משרד הפנים באוקטובר 1974, הוחלט לפרק את האיגוד אלא אם תוך שישה חודשים יופעל בהתאם לצורכי בית החולים והאיזור. עד למועד הביקורת הנוכחית לא פורק האיגוד.

בשנת 1958 הוקם איגוד ערים לאישפוז וטיפול רפואי. בין השנים 1964–1969 לא היו בתיקי המשדר מסמכים המעידים על פעילות כלשהי של האיגוד.

בסוף שנת 1974 הגיע משרד הפנים להסכמה עקרונית עם מועצת האיגוד על פירוקו והחלתו באגודה לפי חוק האגודות העותומניות.

בתיקי משרד הפנים לא היו מסמכים המעידים על כך, שלמשרד היה מידע על התכנסותן של המועצות של שלושה איגודי ערים. היו אף מקרים, שמבקר המדינה העיר דו"חות הביקורת שלו על איגודי ערים אחרים על אי קיום ישיבות המועצה. דו"חות אלה הומצאו למשרד הפנים ואף על פי כן, לא פעל המשרד לתיקון המצב.

איגוד ערים אחד מתוך השלושה פורק השנים האחרים עומדים בפני פירוק; לגבי שאר איגודי ערים לא חל שינוי במצב.

מרבית האיגודים אינם מגישים את הפרוטוקולים של ישיבות מועצותיהם בסדירות, ומשרד הפנים אף לא הורה לאיגודים לעשות כן, מה שפגע באפשרויות של פיקוח נאות מצד המשרד.

לא חל שינוי במצב.

16 איגודי ערים, שאינם איגודי ערים לשירותי כבאות, לא מסרו דין וחשבון על פעולותיהם, כפי שנקבע בצווים. לגבי 19 איגודי הערים לשירותי כבאות, הסביר המשרד, כי מפקח הכבאות הראשי רואה תחליף לדין וחשבון השנתי בדברי ההסבר להצעות התקציב, שהאיגודים מגישים למשרד. רק ארבעה מבין 19 איגודי הערים לכבאות הגישו דברי הסבר.

לא חל שינוי במצב.

לא הותקנו תקנות המחייבות הגשה של הצעת תקציב במועד ובצורה כפי שייקבעו. על פי רוב הוגשו הצעות התקציב ע"י האיגודים ללא פירוט ובאיחור של 4 עד 10 חודשים מתחילת שנת הכספים. הצעות התקציב אושרו על ידי הממונים על המחוזות באיחור ניכר, פעמים אפילו בסמוך לתום שנת הכספים, שהתייחסו אליה. במצב זה הוציאו האיגודים סכומי כסף גדולים יחסית ללא אישור תקציבי.

שר הפנים התקין תקנות איגודי ערים (עריכת תקציבים וניהול חשבונות), תשל"ב—1972, הקובעות כי על עריכת תקציב בידי איגוד ערים יחולו הוראות תקנות הרשויות המקומיות (הכנת תקציבים), תשל"א—1971, בשינויים המחוייבים. חלק מאיגודי הערים הגישו את הצעות תקציביהם במועד וחלקם באיחור עד שלושה חודשים מתחילת שנת הכספים. חלק אחר של איגודי ערים, בעיקר איגודי ערים לשירותי כבאות, הגישו את הצעות התקציב שלהם באיחור עוד יותר גדול למרות תזכורות ואתראות של הממונים על המחוזות.

החשבונות של איגודי הערים לא הוגשו לרואה חשבון, שהתמנה על ידי השר, ומשרד הפנים לא עמד על קבלתם.

לא חל שינוי במצב.

משרד הפנים לא הוציא הוראה להגשת דו"חות כספיים בצורה או במועדים קבועים. חלק מאיגודי ערים, הגישו דו"חות כספיים באיחור של 3 עד 6 חודשים מתום שנת הכספים, שהדו"ח התייחס אליה. במצב זה לא ניתן היה לקיים פיקוח נאות על מצבם הכספי של איגודי הערים.

סדרי הגשת הדו"חות הכספיים נקבעו גם הם בתקנות שהוזכרו לעיל. מרבית איגודי הערים מגישים עדיין את הדו"חות הכספיים באיחור.

ביקורת משרד הפנים באיגודי ערים התרכזה בעיקר בבדיקת איגודים לשרותי כבאות ואף זאת רק בתחום ענייניהם הכספיים. בתיקיהם של איגודים אחרים שבמשרד הפנים אין תיעוד על קיומה של ביקורת כלשהי.

בשנים 1971–1974 ערך משרד הפנים ביקורת רק בחלק קטן מאיגודי הערים.